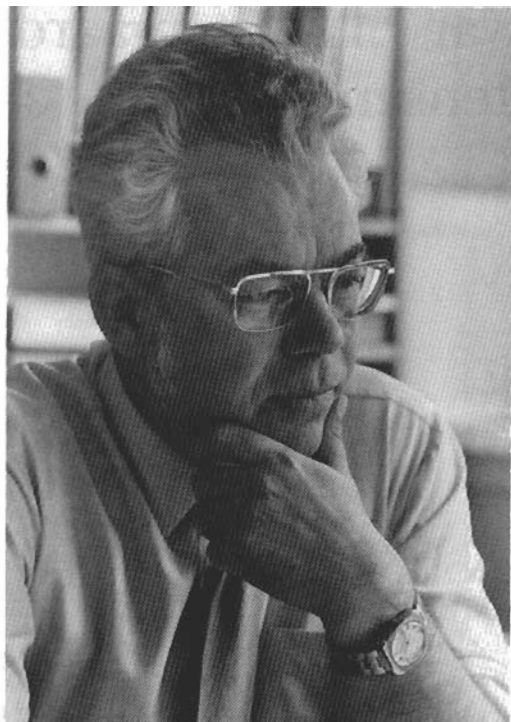

Antikvar J.L. Østergaard Christensen 60 år

J.L. Østergaard Christensen tiltrådte stillingen som leder af Museet for Holbæk og Omegn i 1960.

Ikke alene som den første faguddannede blev der stillet store forventninger til inspektøren. Museet var indtil 1952 blevet ledet af Albert Thomsen, som ikke alene havde sat sit uudslettelige mærke på museet, men også i købstadens foreningsliv og i skildringen af købstadens historie. Det var meget at skulle leve op til.

Men ballasten var i orden. Nogle af sine museale erfaringer havde Østergaard Christensen fået som professor Axel Steensbergs højre hånd ved udgravningen af landsbyerne Store Valby og Borup Riis. Ikke alene var dette et banebrydende arbejde, men Axel Steensberg var tillige en ypperlig læremester. Som andre af Steensbergs elever har Østergaard Christensen lagt vægt på kendskabet til genstandene. Dette nyder museet ikke alene godt af ved indsamling og registrering, men også gennem de populære arrangementer, hvor interesserede kan få deres medbragte genstande nærmere bestemt. Den, som har set ham undersøge slidsporene på et stykke træ, vil vide, hvor væsentlige disse evner er i en museal sammenhæng.

J.L. Østergaard Christensen. (Chr. Mikkelsen, foto).

Linjen fra udgravningerne blev videreført i bidraget om Hornsherred til »Det nordiske Ødegårdsprojekt«, mens dele af købstadskulturen har fået sin beskrivelse i bidrag til »Dagligliv i Danmark«. Mere centralt for Holbæk har pottemageriet været. Ved en nedrivning dukkede den lundske pottemagergård frem, og de kolossale udsmidninger fra en af de kendte pottemager-slægters værksted kastede et helt nyt lys over en sjællandsk købstads store indsats inden for pottemagerkunsten. Bistået af Holbæk Arkæologiklub fik museet udvidet sine beholdninger af gamle pottemagervarer, helt ud over de vildeste forhåbninger, og materialet blev efterhånden så omfattende, at det ville være naturligt at udgive en bog om emnet. Antikvar Østergaard Chri-

stensen kastede sig ud i opgaven med krum hals. Ud af anstrengelserne kom en fortræffelig bog med nøje beskrivelser af væsentlige elementer af fundene. Ud over at kaste nyt lys over pottemagerne i Holbæk har han kunnet knytte trådene til hertugdømmernes dygtige pottemagere, som har haft en stor indflydelse på varerne i den tidlige periode.

Som museumsinspektør har Østergaard Christensen opnået at få opfyldt de fleste af Albert Thomsens planer om indlemelse af bygninger i museets regi, således at de bestående bygninger på en fin vis er blevet suppleret til at udgøre den smukke museumsgård.

Utallige foredrag og byvandring har antikvar Østergaard Christensen stået for, og han har udbredt kendskabet til byen Holbæk og dens borgere igennem utroligt mange år.

Museets skrifter bærer også præg af antikvar Østergaard Christensens utrolige flid; det må gang på gang overraske, hvor meget det overhovedet er muligt for Østergaard Christensen at overkomme. Kommer man ind på det hyggelige kontor, er der et væld af genstande, som fanger opmærksomheden, og bag det bugnende skrivebord sidder chefen med et væld af notater og indfører nyrehvervelser i museets protokoller. Det at få interesserede til at give museerne gaver er lidt af et kunststykke nutildags, da mange foretrækker at beholde tingene i hjemmene så længe som muligt, men her har antikvar Østergaard Christensen en heldig hånd. Han fortæller glad ejerne, at hvad de har, er absolut værd at gemme på, og gør sit bedste for, at man i de forskellige slægter skal passe på, hvad der er nedarvet. Men han lægger heller ikke skjul på, at om der ikke er nok interesse til at bevare tingene i familierne, så er museet nok det bedste sted til at opbevare, hvad der er overleveret. Her får flest mulige glæde af at kunne gå hen og se på tingene.

Under Østergaard Christensens ledelse har museet gennem årene haft utallige udstillinger. Det har været over en vid skala spændende fra kongelige broderier over forskellige former for kunst, malerkunst, glaskunst etc. til eksempelvis det desværre nu nedlagte Knabstrup værks kunnen. Her så man til åbningen og i

besøgsperioden, at gamle medarbejdere kom ind til museet og glædede sig over, hvad de selv havde lavet, og hvad kolleger havde kunnet. Museet samler samtidigt sammen på, hvad de end måtte høre om sådant, og det årlige museumsskrift fortæller både om, hvad museet har fået ind som gaver, hvor mange besøgende, der har været, og giver gode artikler om museets mange aktiviteter, alt under antikvar Østergaard Christensens kyndige redaktion.

Endelig skal vi ikke glemme den store betydning, som antikvar Østergaard Christensen har haft for Historisk Samfund. I over et kvart århundrede har han været medlem af styrelsen, en stor del af denne tid som kasserer. Utrætteligt har han ført os rundt i landet til skiftende seværdigheder. Det store arbejde og den kunsten, som kræves, for at alt kommer til at ske præcis, lægger man i det daglige ikke altid mærke til, men det er jo grundlæggende. På samme måde har han til vores mødearrangementer altid været en velvillig formidler af kontakt til mange dygtige foredragsholdere.

De mange udadvendte aktiviteter vidner om, at Museet for Holbæk og Omegn har en utrolig kvalificeret leder, som til fulde fortjente den varme hyldest, som blev ham til del på selve fødselsdagen.

Jørgen Ahlefeldt-Laurvig